

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DEMOKRATSKE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE ŠRI LANKE

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke, sačinjen u Kolombu 8. maja 2018. godine, u originalu na srpskom, sinhalskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE DEMOKRATSKE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE ŠRI LANKE

Vlada Republike Srbije i Vlada Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke (u daljem tekstu: strane ugovornice);

Budući da su strane ugovornice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine;

Potvrđujući činjenicu da je Republika Srbija potpisala, 29. juna 2006. godine, Multilateralni sporazum između Evropske zajednice i njenih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunije, Republike Srbije i Misije privremene uprave Ujedinjenih nacija na Kosovu¹ o uspostavljanju zajedničkog evropskog vazduhoplovnog područja (ECAA sporazum);

U želji da zaključe Sporazum radi uspostavljanja i obavljanja vazdušnog saobraćaja između teritorija svojih država i dalje;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

a) izraz „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, a obuhvata i svaki Aneks usvojen prema članu 90. Konvencije, kao i svaku izmenu Aneksa ili Konvencije prema članovima 90. i 94. Konvencije, ako su te izmene stupile na snagu u državama obe strane ugovornice;

b) izraz „Sporazum” označava ovaj sporazum, Aneks uz Sporazum i svaki protokol kojim se menja Sporazum ili Aneks;

v) „organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, a za Demokratsku Socijalističku Republiku Šri Lanku, ministra zaduženog za pitanja civilnog vazduhoplovstva, ili u oba slučaja, svako drugo lice ili telo, ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavljaju navedeni nadležni organi;

g) izraz „određeni avio-prevozilac” označava avio-prevozioca koji je određen i ovlašćen prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;

d) izraz „teritorija” ima značenje koje je određeno u članu 2. Konvencije;

đ) izrazi „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevozilac” i „zaustavljane u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena u članu 96. Konvencije;

e) izraz „kapacitet”, u odnosu na vazduhoplov, označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na liniji ili delu linije, a u odnosu na ugovoreni saobraćaj

¹ (u skladu sa Rezolucijom Saveta bezbednosti UN 1244 od 10. juna 1999. godine)

označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na liniji ili delu linije;

ž) izraz „utvrđene linije” označava linije koje su utvrđene u Aneksu ovog sporazuma;

z) izraz „ugovoreni saobraćaj” označava redovni međunarodni vazdušni saobraćaj koji se obavlja na utvrđenim linijama u cilju prevoza putnika, prtljaga, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji;

i) izraz „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

j) izraz „naknade korisnika” označava naknade koje su uvedene avio-prevoziocima za korišćenje aerodroma, sredstava za vazdušnu plovību ili sredstava i usluga za vazduhoplovnu bezbednost i obezbeđivanje u vazduhoplovstvu.

Član 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava predviđena ovim sporazumom radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama.

2. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica tokom obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama imaju sledeća prava:

a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;

b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe; i

v) da pri obavljanju ugovorenog saobraćaja sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma, radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji.

3. Odredbe ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevoziocu države jedne ili druge strane ugovornice da ukrcava putnike ili utovara robu i poštu koji se prevoze, uz nadoknadu, između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Ukoliko određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice nisu u mogućnosti da obavljaju, zbog vojnih sukoba, političkih nemira ili drugih neuobičajenih okolnosti, ugovoreni saobraćaj predviđenim rutama, druga strana ugovornica preuzima sve što je u njenoj moći da omogući obavljanje navedenog saobraćaja odgovarajućim privremenim rutama, u skladu sa dogovorom strana ugovornica.

5. Avio-prevozioci imaju pravo da koriste, pod jednakim uslovima, vazdušne puteve, aerodrome i ostala postrojenja države druge strane ugovornice.

6. Dodatno, avio-prevozioci država strana ugovornica koji nisu određeni u skladu sa članom 3. ovog sporazuma takođe imaju prava iz stava tač. 2a) i 2b) ovog člana.

Član 3.

Određivanje avio-prevozilaca i izdavanje dozvola

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi jednog ili više avio-prevozilaca za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i da o tome, pisanim putem, obavesti drugu stranu ugovornicu.

2. Po prijemu obaveštenja iz stava 1. ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama ovog člana, bez odlaganja izdaju određenom avio-prevoziocu odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da zahtevaju od određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice da dokaže da je osposobljen da ispunji uslove utvrđene zakonima i propisima koje ti organi opravdano primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa odredbama Konvencije.

4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja iz stava 2. ovog člana, ili da određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice propiše uslove za korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ako nije uverena da:

a) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Srbija i/ili njeni državljani;

b) u slučaju određenog avio-prevozioca Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke, avio-prevozilac je osnovan i ima poslovno sedište na teritoriji Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke i da organi nadležni za vazdušni saobraćaj Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke imaju efektivnu regulatornu kontrolu.

5. Avio-prevozilac, određen i ovlašćen prema odredbama ovog člana, može u svakom trenutku da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja, ako su ispunjeni ostali uslovi predviđeni ovim sporazumom.

Član 4.

Povlačenje i obustava dozvola za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja ili da obustavi korišćenje prava određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma ili da propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava ako:

a) nije uverena da:

- u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Srbija i/ili njeni državljani;
- slučaju određenog avio-prevozioca Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke, avio-prevozilac je osnovan i ima poslovno sedište na teritoriji Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke i da organi nadležni za vazdušni saobraćaj Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke imaju efektivnu regulatornu kontrolu;

b) avio-prevozilac ne ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje ta strana ugovornica opravdano primenjuje za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom;

v) avio-prevozilac na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima utvrđenim ovim sporazumom.

2. Ukoliko neposredno povlačenje dozvole za obavljanje saobraćaja, obustava prava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana nije neophodno

radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, to pravo se koristi tek posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom, u skladu sa odredbama člana 16. ovog sporazuma.

Član 5.

Primena zakona i propisa

1. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice kojima se uređuje ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj i vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su na teritoriji njene države, primenjuju se i na vazduhoplove određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice.

2. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države putnika, prtljaga, posada, pošte i robe, a koje se odnose na formalnosti u vezi sa ulaskom, izlaskom, useljenjem, iseljenjem, pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, posade, prtljag, poštu i robu koji se prevoze vazduhoplovom određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, dok su na navedenoj teritoriji.

3. Nijedna strana ugovornica ne može da odobri, drugom avio-prevoziocu svoje države ili bilo kom drugom avio-prevoziocu, pogodnosti u primeni zakona i propisa u odnosu na određene avio-prevozioco države druge strane ugovornice.

Član 6.

Priznavanje potvrda i dozvola

1. Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je izdala ili priznala kao važeće jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, pod uslovom da su zahtevi prema kojim su te potvrde ili dozvole izdate ili priznate jednaki ili viši od minimalnih standarda koji su utvrđeni, ili mogu da se utvrde prema Konvenciji.

2. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove iznad teritorije svoje države, odbije da prizna kao važeće potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica ili neka druga država.

Član 7.

Oslobađanje od plaćanja carinskih dažbina, naknada i taksa

1. Vazduhoplovi koje u međunarodnom vazdušnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi (uključujući i motore) zalihe goriva i maziva, uključujući i hidraulične tečnosti zalihe vazduhoplova (uključujući hranu, piće i duvan) koji se nalaze na vazduhoplovima, oslobođeni su od carinskih i drugih uvoznih dažbina, troškova pregleda i drugih sličnih naknada i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe ostanu na vazduhoplovu dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.

2. Od istih dažbina, naknada i taksa, izuzev naknada za učinjene usluge, oslobađaju se:

a) gorivo i mazivo, uključujući i hidraulične tečnosti, namenjeno za snabdevanje vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu linije iznad teritorije države strane ugovornice na kojoj su unete na vazduhoplov;

b) rezervni delovi, uključujući i motore i redovna oprema uneti na

teritoriju države jedne strane ugovornice, radi održavanja ili popravke vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevoznik države druge strane ugovornice;

v) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriji države jedne strane ugovornice, namenjene za korišćenje na vazduhoplovu kojim se obavlja ugovoreni saobraćaj određenog avio-prevoznika države druge strane ugovornice;

g) reklamni materijal, uniforme i dokumenta avio-prevoznika i bilo koji štampani materijal koji nosi oznaku avio-prevoznika i nema tržišnu vrednost, a koje određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice koristi na teritoriji države druge strane ugovornice.

Predmeti navedeni u ovom stavu, mogu da se drže pod carinskim nadzorom ili kontrolom.

3. Redovna oprema vazduhoplova, materijal, zalihe vazduhoplova, zalihe goriva i maziva, uključujući i hidraulične tečnosti i rezervni delovi, uključujući i motore, zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne ili druge strane ugovornice, mogu da se iskrcavaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost nadležnih carinskih organa države te druge strane ugovornice. U tom slučaju, takva oprema i predmeti stavljaju se pod carinski nadzor, do trenutka dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice ili se stavljaju u neki od carinski dozvoljenih postupaka, u skladu sa carinskim propisima.

4. Oslobođanja predviđena ovim članom takođe se primenjuju u situacijama kada određeni avio-prevoznik ili avio-prevoznici države jedne strane ugovornice zaključe sa drugim avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima sporazume o pozajmljivanju ili prenosu predmeta navedenih u st. 1. ovog člana na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta druga strana ugovornica daje slična oslobođanja i tim drugim avio-prevoznicima.

Član 8.

Principi kojima se uređuje obavljanje ugovorenog saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica dozvoljava pravične i jednake mogućnosti određenim avio-prevoznicima država strana ugovornica prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja.

2. Svaka strana ugovornica dozvoljava svakom određenom avio-prevozniku da odredi frekvenciju i kapacitet koji nudi u obavljanju međunarodnog vazdušnog saobraćaja u pogledu ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama na osnovu komercijalnog razmatranja tržišta. U skladu sa tim pravom, nijedna strana ugovornica ne ograničava obim saobraćaja, frekvencije, redovnost usluga ili tip vazduhoplova koji koriste određeni avio-prevoznici države druge strane ugovornice, osim ako se to ne zahteva iz carinskih, tehničkih i operativnih razloga ili razloga koji se odnose na očuvanje životne sredine, shodno jedinstvenim uslovima propisanim članom 15. Konvencije.

3. Nijedna strana ugovornica ne nameće određenim avio-prevoznicima države druge strane ugovornice bilo koji zahtev koji se odnosi na kapacitet, frekvencije ili saobraćaj.

4. Nijedna strana ugovornica neće zahtevati od avio-prevoznika države druge strane ugovornice da im, radi odobrenja, dostave na uvid redove letenja, osim ako se to ne zahteva na nediskriminirajućim osnovama radi primene jedinstvenih uslova predviđenih stavom 2. ovog člana. Ako strana ugovornica zahteva dostavu podataka u cilju primene jedinstvenih uslova, predviđenih stavom 2. ovog člana u informativne svrhe, onda ona svodi na minimum administrativne zahteve i procedure

kojima se opterećuju posrednici i avio-prevozioci prilikom dostavljanja podataka.

Član 9.

Tarife

1. Svaka strana ugovornica može da zahteva da organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države budu unapred obavešteni o tarifama koje se naplaćuju u ugovorenom saobraćaju ili da im se iste podnesu na uvid.

Bez ograničenja u pogledu primene zakona o konkurenciji i zaštiti potrošača u državama stranama ugovornicama, intervencije strana ugovornica se ograničavaju na:

- a) sprečavanje neopravdano diskriminativnih tarifa ili prakse;
- b) zaštitu potrošača od tarifa koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne zbog zloupotrebe dominantnog položaja ili ugovorene prakse između avio-prevoznika; i
- v) zaštitu avio-prevoznika od tarifa koje su veštački niske zbog direktnih ili indirektnih državnih subvencija ili podrške.

2. Nijedna strana ugovornica neće preduzimati jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarife koju su, za obavljanje ugovorenog saobraćaja, predložili za naplatu ili naplaćuju određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice. Ukoliko jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa odredbama ovog člana, ona može zahtevati konsultacije i obavestiti drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što joj se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva. Međutim, ako se strane ne dogovore o neprihvatanju odnosnih tarifa, te tarife stupaju na snagu ili ostaju na snazi.

Član 10.

Direktan tranzit

1. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera obezbeđivanja protiv akata nasilja, kao i prevoza narkotika i psihotropnih supstanci.

2. Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina, taksa i naknada na teritoriji države te strane ugovornice.

Član 11.

Naknade korisnika

1. Nijedna strana ugovornica ne uvodi, niti dozvoljava da se određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice uvedu naknade korisnika koje su veće od naknada koje se naplaćuju avio-prevoziocima njene države koji obavljaju sličan redovan međunarodni vazdušni saobraćaj.

2. Svaka strana ugovornica podstiče konsultacije između organa nadležnih za naplatu naknada na teritoriji njene države i određenih avio-prevoznika koji koriste uređaje i usluge tih organa. Korisnici se, u razumnom roku, obaveštavaju o predlozima izmena naknada, kao i značajnim dodatnim informacijama i podacima kako bi im se omogućilo da izraze svoje stavove pre izmena naknada. Svaka strana ugovornica podstiče organe nadležne za naplatu naknada i te korisnike da razmenjuju potrebne informacije u vezi sa naknadama korisnika.

Član 12.

Komerrijalne aktivnosti

1. Određeni avio-prevoziac države jedne strane ugovornice ima pravo da, na teritoriji države druge strane ugovornice, otvori predstavništvo u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje usluga prevoza, kao i prodaje drugih pomoćnih proizvoda i pružanja usluga potrebnih za obavljanje vazdušnog saobraćaja, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice.

2. Određeni avio-prevoziac države jedne strane ugovornice ima pravo da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice kojima se reguliše ulazak, boravak i zapošljavanje, dovede i omogući rad rukovodećem, tehničkom, operativnom i drugom specijalizovanom osoblju potrebnom za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

3. Određeni avio-prevoziac države jedne strane ugovornice ima pravo da prodaje usluge prevoza na teritoriji države druge strane ugovornice koristeći sopstvena prevozna dokumenta, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice, tako da svako lice može da kupi takve usluge prevoza, u lokalnoj ili bilo kojoj drugoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa zakonima i propisima države te strane ugovornice. Prodaja se vrši neposredno u predstavništvima određenih avio-prevoziaca, ili preko njihovih ovlašćenih agenata.

4. Određeni avio-prevoziac države jedne strane ugovornice ima pravo da lokalne troškove na teritoriji države druge strane ugovornice plaća u lokalnoj valuti. Po svom nahođenju, određeni avio-prevozioci država strana ugovornica mogu da plaćaju te troškove u slobodno konvertibilnim valutama, u skladu sa primenjivim propisima o deviznom poslovanju.

5. Svaka strana ugovornica daje određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, a po izmirenju poreskih obaveza avio-prevozioca prema propisima države te strane ugovornice, slobodno prenese višak prihoda koji je ostvaren na teritoriji države te druge strane ugovornice u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja.

6. Ovaj prenos se vrši u skladu sa zakonima i propisima države strane ugovornice sa čije teritorije se obavlja prenos sredstava i podleže samo uobičajenim naknadama koje banke naplaćuju za obavljanje takvih transakcija.

7. U slučaju da između strana ugovornica postoji sporazum o izbegavanju dvostrukog oporezivanja ili prenosu sredstava, primenjuju se odredbe tog sporazuma.

Član 13.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da obaveza jedne strane prema drugoj da obezbeđuje civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovstvu, potpisane u Tokiju, 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, potpisane u Hagu, 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu, 23. septembra 1971. godine, Protokola o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti međunarodnih aerodroma, potpisanog u Montrealu, 24. februara 1988. godine i Konvencije o označavanju plastičnog

eksploziva radi njihove detekcije, potpisanog u Montrealu, 1. marta 1991. godine, kao i bilo koje druge konvencije i protokola o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koji su obavezujući za strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv obezbeđivanja civilnog vazduhoplovstva.

3. Strane ugovornice, u međusobnim odnosima, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu utvrđenim od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva u Aneksima uz Konvenciju, u meri u kojoj se te odredbe o obezbeđivanju primenjuju na strane ugovornice i zahtevaju da korisnici vazduhoplova upisanih u registar njihove države ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu s navedenim odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.

4. Svaka strana ugovornica se slaže da od korisnika vazduhoplova iz stava 3. ovog člana može da zahteva da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu navedene u istom stavu koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na, odlazak sa ili za vreme boravka na teritoriji države druge strane ugovornice.

5. Svaka strana ugovornica omogućava da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posada, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih posebnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.

6. U slučaju pojave nekog incidenta ili pretnje incidentom nezakonite otmice civilnog vazduhoplova ili nekih drugih nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazdušnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj na taj način što olakšavaju komunikaciju i preduzimaju druge odgovarajuće mere za brzo i bezbedno okončanje takvog incidenta ili pretnje incidentom.

7. Ako jedna strana ugovornica ima problema u pogledu odredbi ovog člana o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu da zahtevaju hitne konsultacije za organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama člana 16. ovog sporazuma.

Član 14.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti, u svakoj oblasti koja se odnosi na posade, vazduhoplovne objekte, vazduhoplove ili njihovo korišćenje, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja zahteva.

2. Ukoliko, posle konsultacija, jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u bilo kojoj od oblasti iz stava 1. ovog člana, koji su barem jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, prva strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim zaključcima i merama koje smatra potrebnim za usklađivanje sa tim minimalnim standardima, a druga strana ugovornica preduzima odgovarajuće mere. Ukoliko druga strana ugovornica ne

preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana od dana prijema obaveštenja ili u dužem roku koji može da se dogovori, nastaje osnov za primenu člana 4. ovog sporazuma.

3. U skladu sa članom 16. Konvencije, svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenih predstavnika države druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja u obavljanju saobraćaja. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, cilj ovog pregleda je da se proveri važnost dokumenata vazduhoplova i dokumenata posade, kao i da se proveri da li oprema vazduhoplova i stanje vazduhoplova odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji (u daljem tekstu: pregled na platformi).

4. Ukoliko takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi daju povod za:

(a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; ili

(b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica iz čije države ovlašćeni predstavnici vrše pregled može da zaključi, u skladu sa odredbama člana 33. Konvencije, da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate ili zahtevi prema kojima se taj vazduhoplov koristi nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju vršenja pregleda na platformi vazduhoplova koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika tog avio-prevoznika, ta druga strana ugovornica može da zaključi da nastaje ozbiljna zabrinutost, navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice u slučaju da zaključi, bilo na osnovu pregleda na platformi, niza pregleda na platformi, uskraćivanja pristupa radi pregleda na platformi, konsultacija ili na drugi način, da je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja.

7. Svaki postupak jedne strane ugovornice, u skladu sa st. 2. ili 6. ovog člana, obustavlja se kada prestanu da postoje razlozi za preduzimanje tih postupaka.

Član 15.

Dostavljanje statističkih podataka

Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na zahtev, periodične i druge statističke podatke koji se odnose na ugovoreni saobraćaj obavljen u dogovorenom periodu.

Član 16.

Konsultacije

1. Svaka strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države mogu, u svakom trenutku, da zahtevaju konsultacije sa drugom stranom ugovornicom ili sa organima nadležnim za vazdušni saobraćaj njene države.

2. Konsultacije koje zahteva jedna od strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države, započinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema pisanog zahteva, osim ako se drukčije ne dogovori.

Član 17.

Rešavanje sporova

1. Ukoliko između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice nastoje, pre svega, da spor reše pregovorima.

2. Ukoliko strane ugovornice ne reše spor pregovorima, mogu isti uputiti na odlučivanje određenom licu ili telu. Ukoliko se o tome ne dogovore, spor se, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, podnosi na odlučivanje Arbitražnom sudu koji se sastoji od tri arbitra, od kojih po jednog imenuje svaka strana ugovornica, a tako imenovani arbitri određuju trećeg arbitra. Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi, diplomatskim putem, od druge obaveštenje kojim se zahteva arbitraža spora, a treći arbitar se određuje u roku od narednih šezdeset (60) dana. Ukoliko jedna ili druga strana ugovornica ne imenuje arbitra u navedenom roku ili ako treći arbitar ne bude određen u navedenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da odredi arbitra ili arbitre, u zavisnosti od slučaja. Ukoliko je predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, od potpredsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, koji je državljanin treće države, može se zahtevati da izvrši potrebna imenovanja. U tom slučaju, treći arbitar je državljanin treće države i vrši dužnost predsednika Arbitražnog suda.

3. Arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.

4. Svaka strana ugovornica snosi troškove arbitra kojeg je imenovala, kao i svog predstavljanja u arbitražnom postupku. Strane ugovornice ravnomerno snose troškove predsednika i sve druge troškove.

5. Strane ugovornice se obavezuju da poštuju svaku odluku Arbitražnog suda.

6. Ako jedna od strana ugovornica ne postupi u skladu sa odlukom iz stava 5. ovog člana, druga strana ugovornica može da ograniči, suspenduje ili povuče prava i ovlašćenja koja je prema ovom sporazumu dala strani koja čini prekršaj.

Član 18.

Izmene i dopune

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da je potrebno da se izmeni i dopuni bilo koja odredba ovog sporazuma, može da zahteva održavanje konsultacija između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma.

2. Izmene i dopune ovog sporazuma stupaju na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note, kojom se strane ugovornice obaveštavaju da su ispunjeni svi uslovi za stupanje na snagu takvih izmena.

3. Sve izmene i dopune Aneksa uz Sporazum mogu da se dogovore neposredno između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica i stupaju na snagu kada se potvrde razmenom diplomatskih nota.

Član 19.

Registracija Sporazuma

Ovaj sporazum i sve izmene i dopune ovog sporazuma ili Aneksa registruje kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva ona strana ugovornica na teritoriji čije države se obavlja potpisivanje Sporazuma.

Član 20.

Usaglašenost sa multilateralnim sporazumima

U slučaju da stupi na snagu neki multilateralni sporazum koji se odnosi na bilo koje pitanje obuhvaćeno ovim sporazumom stupi na snagu za obe strane ugovornice, odredbe ovog sporazuma i Aneksa se menjaju kako bi se uskladile sa odredbama tog multilateralnog sporazuma.

Član 21.

Prestanak važenja sporazuma

Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da dostavi drugoj strani ugovornici pisano obaveštenje o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje se istovremeno dostavlja i Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva. U tom slučaju, ovaj sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važenja ne povuče sporazumno, pre isteka navedenog roka. Ukoliko druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14.) dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 22.

Stupanje na snagu

Ovaj sporazum stupa na snagu datumom poslednje diplomatske note kojom jedna strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu da su ispunjeni svi uslovi za njegovo stupanje na snagu.

Stupanjem na snagu ovog sporazuma, u pogledu odnosa između Republike Srbije i Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke, prestaje da važi Sporazum između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Cejlona o vazdušnom saobraćaju, potpisan u Kolombu, 17. decembra 1971. godine.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Kolombu dana 8. 5. 2018. godine u dva originalna primerka, svaki na srpskom, sinhalskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA
VLADU REPUBLIKE SRBIJE

ZA
VLADU DEMOKRATSKE SOCIJALISTIČKE
REPUBLIKE ŠRI LANKE

Aneks

1. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Republike Srbije može da obavlja saobraćaj u oba pravca:

Mesta u Republici Srbiji	Mesta međusletanja	Mesta u Šri Lanci	Mesta dalje
Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto

Određeni avio-prevoznik Republike Srbije može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja i mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da saobraćaj otpočinje u mestu u Republici Srbiji.

2. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke može da obavlja saobraćaj u oba pravca:

Mesta u Šri Lanci	Mesta međusletanja	Mesta u Republici Srbiji	Mesta dalje
Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto

Određeni avio-prevoznik Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja i mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da saobraćaj otpočinje u mestu u Demokratskoj Socijalističkoj Republici Šri Lanci.

Napomene:

3. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica mogu da opslužuju sva mesta međusletanja i mesta dalje bez korišćenja prava pete slobode.

4. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica mogu da obavljaju saobraćaj za/iz svakog mesta međusletanja i za/iz mesta dalje sa korišćenjem punih prava pete slobode, bez ikakvih ograničenja u bilo kom tipu saobraćaja (putničkom, robnom, odvojeno ili u kombinaciji), po dobijanju saglasnosti od organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

5. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica imaju pravo da, prilikom obavljanja ili održavanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, zaključuju marketinške dogovore o saradnji, kao što je dogovor o „podeli koda”, sa:

a) avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima država strana ugovornica; i

b) avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima treće države, pod uslovom da ta država odobrava ili dozvoljava odgovarajuće aranžmane između avio-prevoznika države druge strane ugovornice i ostalih avio-prevoznika u saobraćaju za, od i preko teritorije te države.

Organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica odobravaju ove dogovore, pod uslovom da svi avio-prevoznici:

a) poseduju potrebne dozvole i saobraćajna prava;

b) ispunjavaju uslove koji se obično zahtevaju takvim dogovorima; i

v) u vezi sa prodajom prevoznih dokumenata, jasno naznače kupcu na mestu prodaje, koji od avio-prevoznika obavlja saobraćaj na određenom delu linije i sa kojim avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima kupac stupa u ugovorni odnos.

Učešće određenog avio-prevozioca u komercijalnim aranžmanima podele koda u svojstvu avio-prevozioca koji obavlja saobraćaj se ne uračunava u kapacitete strane ugovornice koja određuje tog avio-prevozioca.

6. U skladu sa primenjivim zakonima i propisima država strana ugovornica, određeni avio-prevozioci države svake strane ugovornice imaju pravo da angažuju, u vezi sa obavljanjem ugovorenog saobraćaja, bilo koji vid kopnenog prevoza do i od bilo koje tačke na teritoriji država strana ugovornica ili u trećim zemljama. Avio-prevozioci mogu da se odluče da obavljaju sopstveni kopneni prevoz ili da ga obezbede putem aranžmana, uključujući podelu koda, sa drugim kopnenim prevoziocima. Takve intermodalne usluge mogu se ponuditi kao usluge do krajnje destinacije po jednoj ceni za kombinovani prevoz, vazdušnim i kopnenim putem, pod uslovom da putnici i špediteri budu obavešteni o pružaocima usluga u takvom prevozu.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori“.